

δύνανται νὰ παίξωσι καὶ μακρὰν εὐρισκόμενοι φίλοι, δι' ἐπιστολῶν, ὡς πολ-
λάκις συνέβη μεταξὺ ἄγαν ἐραστῶν
αὐτοῦ, ἀναγκασθέντων νὰ ἀποχωρι-
σθῶσιν πρὶν τελειώσωσι τὸ παιγνί-
διόν των· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐκάτε-
ρος αὐτῶν πρέπει νὰ ἔχῃ ἐνώπιόν
του ἄβακα ζατρικίου, νὰ κινή τὸν
παισσὸν καὶ νὰ γράφῃ εἰς τὸν φί-
λον ὅτι ἐκίνησε τὸν δαίνα παισσὸν
εἰς τὸ δαίνα τετράγωνον, νὰ περι-
μείνῃ δὲ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ἄλ-
λου ἕως ὅτου μετακινήσῃ ἄλλον
κτλ. — Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ παί-
ζειν ἐννοεῖται ὅτι εἶναι λίαν βραδὺς
καὶ ἐπίπονος, ἀλλ' ὅχι καὶ πρᾶγ-
μα δυσπίστευτον, ἀφοῦ καὶ χαρ-
τοπαίχεται πολλοὶ ἀναφέρονται,
οἵτινες κατεχόμενοι ὑπὸ τοῦ πά-
θους τοῦ παιγνίου ἢ τῆς αἰσχρο-
κερδείας πολλάκις διαμένουσι κε-
κλεισμένοι καὶ ἄσιτοι ἐπὶ ὀλοκλη-
ρα ἡμερονύκτια, ἕως ὅτου ἀπογυ-
μνώσωσιν ἐντελῶς τὸν συμπαίκτην
φίλον των. Ἄλλως δὲ τὸ ζατρί-
κιον, μὴ ὑποκείμενον εἰς τὴν τύ-
χην, ὡς τὸ χαρτοπαίγνιον, ἀλλ' ἐ-
ξαρτώμενον καθ' ὀλοκληρίαν ἐκ
τῆς περισκέψεως, τῆς τέχνης καὶ
τῆς ἐφευρετικότητος τοῦ νοῦ τοῦ
παίζοντος, φέρει τοὺς παίζοντας
εἰς μεγάλην πεισμονὴν περὶ τῆς
νίκης, χαροποιεῖ τὴν νικητὴν καὶ
καταπικραίνει τὸν ἡττηθέντα· ὅ-
θεν καὶ ἄνδρες μεγαλονόστατοι
ἀναφέρονται ἐνθέρμῳ ἐρχσταὶ τοῦ
παιγνίου τούτου· οἷοι δ' αὐτοκράτωρ
Κάρολος ὁ Μέγας, (τοῦ ὁποῦ τοῦ
ζατρίκιον σώζεται ἔτι καὶ νῦν εἰς
τὸ μουσεῖον τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ

Σομεράρδ πρώην Hotel de
Clugny ἐν Παρισίοις, πεποιημένον
ἐξ ὀρυκτοῦ χρυστάλλου), καὶ κατὰ
τοὺς νεωτέρους χρόνους ὁ μέγας
στρατηγὸς Ναπολέων ὁ Α', ὅστις
καὶ συνείθιζε νὰ λέγῃ ὅτι ἐπρωτίμα
νὰ χάσῃ μίαν μάχην μᾶλλον πα-
ρὰ ἐν παιγνιδίῳ ζατρικίου· ὁ λό-
γος δὲ οὗτος ἐκ πρώτης ἀφετηρίας
δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς ὑπερβολι-
κὸς καὶ παράδοξος, δὲν εἶναι ὅμως
παντάπασι τοιοῦτος ὅταν σκεφθῇ
τις καλῆτερον τὸ πρᾶγμα· διότι
εἰς ἐπιτυχίαν νίκης πολεμικῆς, πλὴν
τῆς μεγαλonoίας τοῦ στρατηγοῦ
πρέπει νὰ συνδράμῃ καὶ φύσις τό-
που, καὶ ἀνδρία τῶν στρατιωτῶν
καὶ πίστις καὶ περίσκεψις τῶν ἀ-
ξιωματικῶν καὶ πολλὰ ἄλλα·
περιστάσεις, πολλάκις δὲ ἐνὸς μό-
νου ἢ τυχαία ἔλλειψις δύναται νὰ
ἀνατρέψῃ ὅλον τὸ σχέδιον τοῦ
στρατηγοῦ, ἐνῶ εἰς τὸ παιγνίδιον
τοῦτο πᾶσα ἡττα προέρχεται ἐκ
μόνης τῆς ἀπερίσκεψίας τοῦ ἢ τῆς
ἀφύτης τοῦ νοῦ τοῦ, καὶ πρόδηλον
ἐντεῦθεν εἶναι ὅτι ἀφυστέρος ἄν-
θρωπος ἀδύνατον νὰ νικήσῃ εἰς τὸ
παιγνίδιον τοῦτο εὐφρέστερον καὶ
προβλεπτικώτερόν του.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ, προτελευταῖος τῶν
ἐλασσόνων προφητῶν, καὶ συγγρα-
φεὺς βιβλίου τῆς Ἀγ. Γραφῆς, διη-
ρημένου εἰς κεφ. 14. Ἀγνώστος
καὶ τῆς γεννήσεώς του καὶ τοῦ θά-
νάτου του ἡ ἐποχή. — Ἐν τῇ προ-
φητείᾳ του παρκαίνει τὸν ἔβραϊ-
κὸν λαὸν νὰ ἀσχοληθῇ περὶ τὴν
τελειοποίησιν του καὶ νὰ μὴ
ἀμελήσῃ μηδὲν πρὸς ἀνοικοδό-